WALT DISNEY'S

losse nrs. f 1,75 – abonneeprijs f 1,50 per nummer – België F 30

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 2 - 1985

DONALD in BIBBERIJE
EEN IJSELIJK AVONTUUR!

OOM DONALD'S

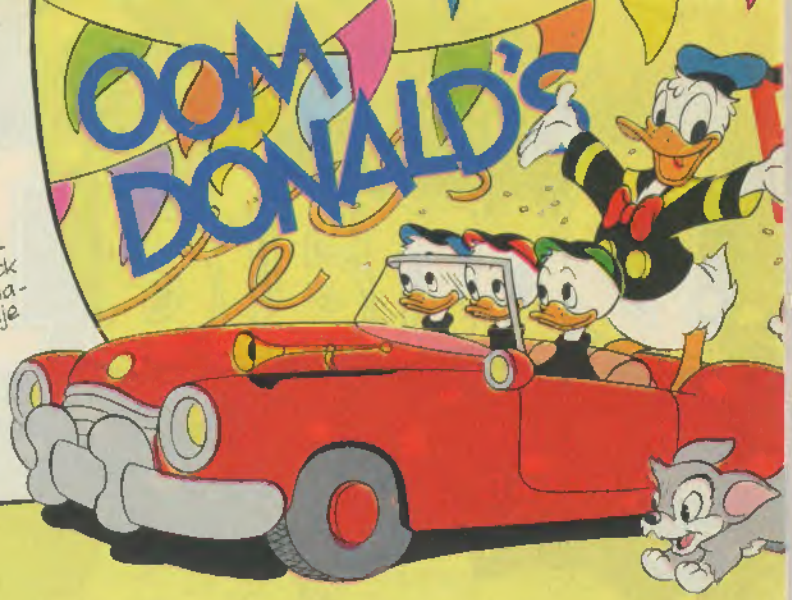

Als het bij jou net zo koud is als in Bibberije waar ik deze week was, zou ik maar lekker dicht bij de kachel of de verwarming gaan zitten om m'n blad te lezen! Ik heb daar namelijk een hele "hoge" functie aangeboden gekregen, maar als ik had geweten dat het er zó koud was, had ik het niet aangenomen. Ach, zat ik maar in Beriduck op het strand met 'n groot glas limonade! Nou ja, daar zal ik toch nog 'n tijdje op moeten wachten...

Oom Donald

Lieve Donald Duck. Mijn oma heett een tas, die lijkt op een portemonnee. De breedte is 28 cm, de lengte is 18 cm. Die portemonnee is wel iets voor Oom Dagobert, want die heett zoveel geld. Het is eigentlijk een tas, maar ik noem het een portemonnee.
Nicolette Bosschieter – Ulthoorn

Hmm... ik vrees dat dat nog niet groot genoeg is. Oom Dagobert heeft hele pakhuizen nodig voor z'n geld, Nicolette!

★

Hallo Donald Duck! Hoe gaat het ermee? Met mij gaat het pertect! Ik heb er een neefje bij gekregen uit Columbia. Goed hè? Dat vind ik ook. Ik vond Japie en het grote geld hartstikke leuk. Komt er misschien een boek van? Nou, ik moet nu echt stoppen. 300.000 kusjes aan jou. En doe vooral ook groetjes aan Kwik en Kwak en natuurlijk ook aan Kwek!
Liesbeth Boonstra – Beekbergen

Jazeker komt er een boek over „Japie en het grote geld." Heb je trouwens „Japie en de dingen" al gelezen? Dat boek ligt al in de winkel.

Beste Oom Donald. Ik zat op een avond voor de t.v. en toen kwam Robert Paul er voor! En die vertelde heel grappig. Hij vertelde over... kinderprogramma's van vroeger op t.v. Groetjes van:
Doede Span – Stiens

Heb je ook zo gelachen, Doede? Ik kreeg er kramp van in mijn snavel!

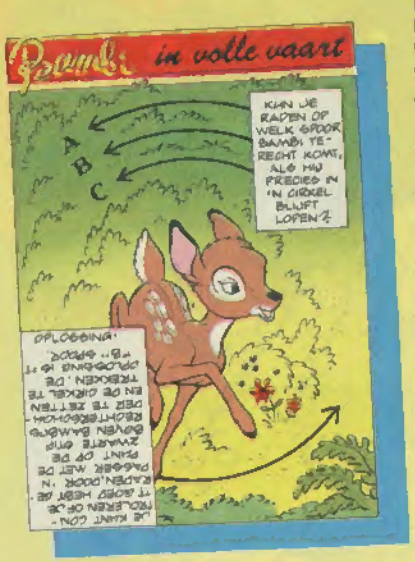

Lieve Oom Donald. Ik ben met mijn vader en mijn zusje naar de Speelgoedbeurs in Amsterdam geweest. Dat was hartstikke leuk, joh. Ik heb jou nog gezien daar.

Ze hadden ook van Lego een portret van jou gemaakt en mijn vader heeft daar een foto van gemaakt. Dan konden wij het namaken thuis, maar jammer genoeg hebben we niet genoeg stukjes.
Annemarie de Boer – Amsterdam

Niet genoeg stukjes? Dan weet jij wat je voor je verjaardag moet vragen, Annemarie!

★

Hoi Donald. Weet je nog van je avontuur met Isabella? (nr. 19-1984). Mijn vader werkt op een tanker. Dan is hij vijt maanden weg en ziet heel veel walvissen. Heeft Isabella hem weleens gezien? Hij heeft een snor, een bril en zijn twee bovenste knoopjes van zijn overhemd zijn altijd los. Nou dag.
Willem Bouwkamp – Den Helder

Isabella vroeg of je vader zijn mondharmonika meebrengt op zijn volgende reis, Willem!

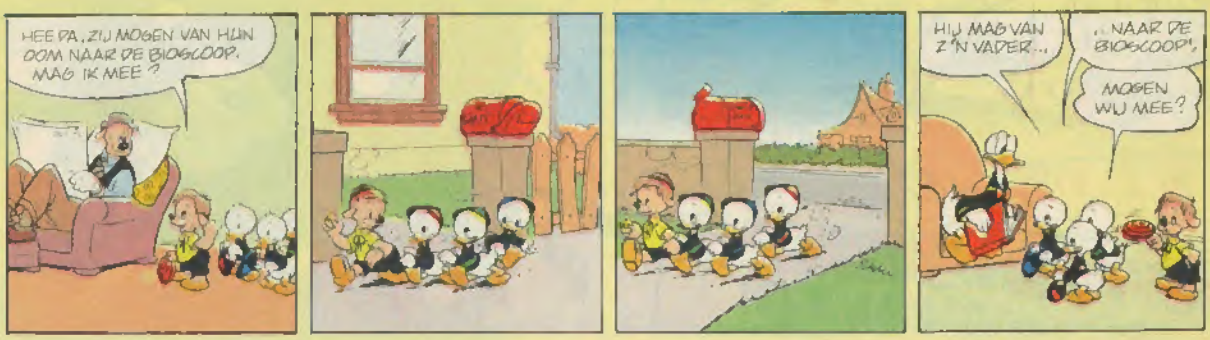

BRIEVENBUS

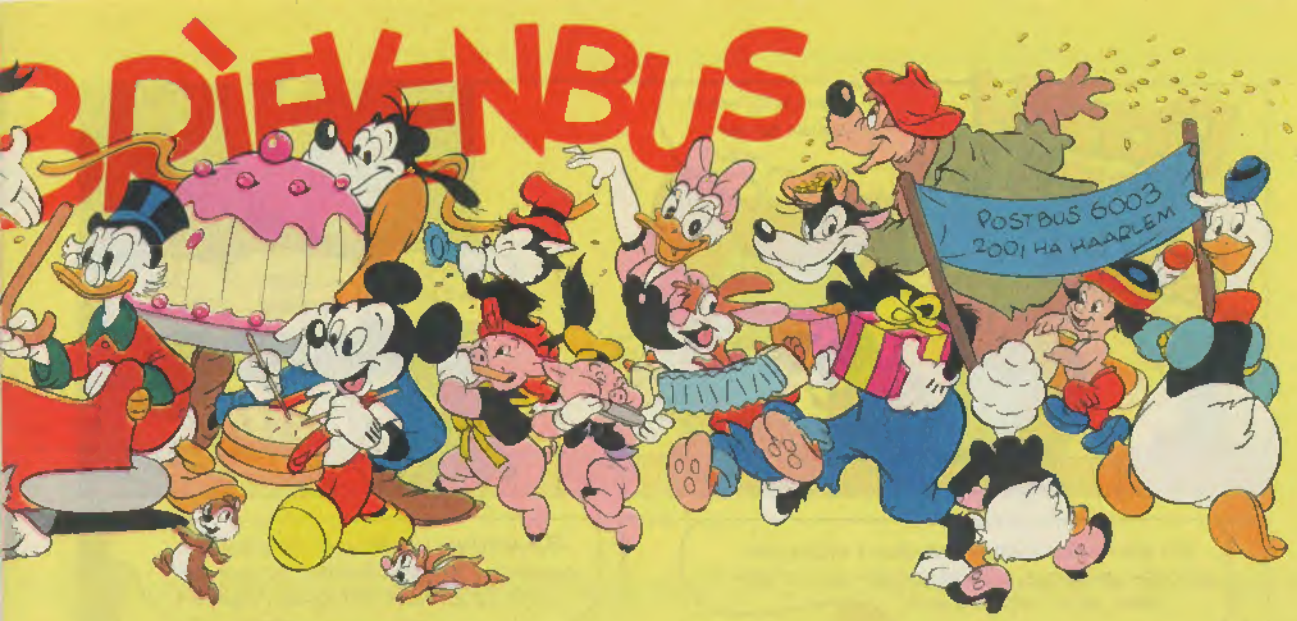

Brief van de week

De brief van de week is geschreven door NATALIE en CECILE VISSER uit OUDENBOSCH. Zij krijgen van mij de Donald Duck-muzieksleutelhanger.

Hatto Donald Duck. Wij hebben iets heel raars meegemaakt. We gingen naar een winkel en kwamen daar een mevrouw tegen die heel moeilijk stond te doen. Ze was pakjes aan het rechtzetten. Als ze het ene had rechtgezet, vielen de andere weer om. Zo ging dat steeds maar door tot ze het zat was. Ze gooide alle pakjes op de plank. Maar wat gebeurde er toen? Alle pakjes begonnen uit zichzelf te trillen! De mevrouw schrok en liep naar achteren. Ze liep tegen een man op, die zei: „Wat is er aan de hand?" Toen wees ze naar de trillende pakjes. Later kwam er een man, die zei tegen de twee verbaasde mensen: „Kijk daar eens heen." Toen bleek dat ze bij Banana Split zaten. Misschien komen ze wel op de t.v. met ons op de achtergrond.
Kijkt u dan ook?

Reken maar dat ik kijk! Ik ben benieuwd.

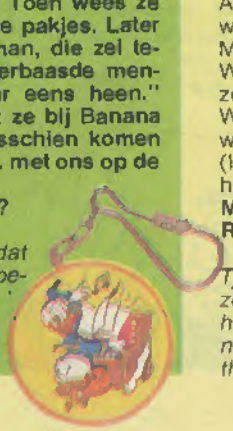

Beste Donald. In de Donald Duck nr. 45 stond dat Oom Dagobert niet eens wist wie Robert Paul is! Nu, dat weet ik dus heel goed, want mijn nichtje is op een broer van Robert Paul verliefd! Die heet Dennis Paul. Veel liefs van:
Wendy Stet—Velsen-Zuid

Nu ik samen met Robert Paul een plaatje heb gemaakt, kent Oom Dagobert hem gelukkig ook, Wendy!

★

Beste Super Duck. Nu heb ik toch een avontuur beleefd. Ik liep met mijn broer Remco door de straat. Opeens kwam er een man uit de bosjes en zei: „Ga toch mee naar Wonderland!" Wij gingen mee. We gingen met een schip naar Ottawa. Een plaats in Noord-Amerika.
We kwamen er aan en we kregen alles wat we wilden. We mochten alles eten en mochten overal heen.
We zijn geweest naar Mexico, Columbia enz. enz. We mochten alles kopen wat we tegenkwamen. 's Avonds gingen we weer naar huis. Mijn moeder vroeg: Waar komen jullie zo laat vandaan? We zeiden: „Gewoon gespeeld." (Ik wou dat dit verhaaltje waar was)
Matthijs Molenaar Rotterdam

Tjonge, zo'n bijzonder avontuur heb ik zelfs nog nooit beleefd, Matthijs!

weekblad
Donald Duck
Een uitgave van Oberon B.V.
Postbus 6003 2001 HA Haarlem
Telefoon: 023 - 304304
tussen 9.00 uur en 12.30 uur
nr. 2 — 11 januari 1985
© 1985 Walt Disney Productions

Hoi luxe Duck. We hebben een spookplant. Als het avond wordt, gaat de plant slapen en dan beweegt hij. Dan schrik je wel als je naar de televisie kijkt.
Natasja van der Ven—Made

Een plant die welterusten zegt, brr!

VOLGENDE WEEK:

Donald Duck in BIBBERIJE

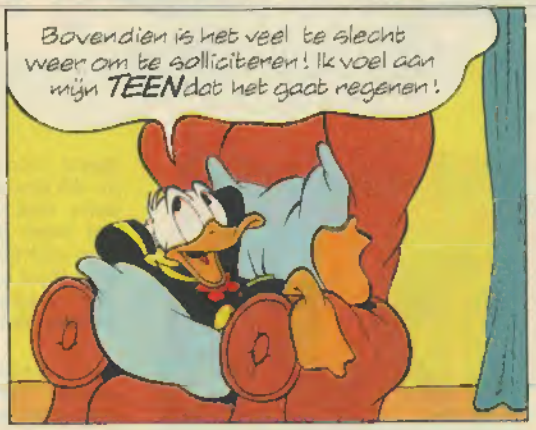

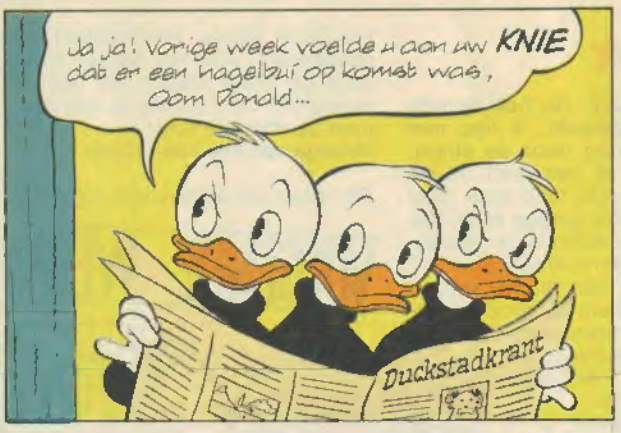

"Eenzame hoogte"! Dat moet een topfunctie zijn! Echt iets voor mij!
Ik ga er meteen achteraan, jongens! Tot straks!
Echt lekker weer om een baantje te zoeken! De zon schijnt en de hemel is blauw!
Maar Donald is niet de enige solliciteant...
AIRFLITS
Ga maar in de wachtkamer zitten, makker!
VLIEGDEK
Na lang en geduldig wachten
TIK! TIK! TIK!
Is er nog iemand?
Ja, ik!
Weet u iets van het weer, meneer Duck?
Ha! Wat ik NIET van het weer weet, is het weten niet waard!
Wind, regen, sneeuw of ijs; ik zeg altijd maar, hoe meer weer, hoe beter!
En vooral verantwoordelijkheid op eenzame hoogte spreekt me erg aan!
Meneer Duck, u lijkt me precies de man die we zoeken!
U zult er geen spijt van krijgen!

Weer thuis.
Steek de vlag maar uit, jongens! Ik heb die baan!
Ze waren zó onder de indruk van m'n kwaliteiten dat ik meteen een contract aangeboden kreeg! Kijk maar!
Niet te geloven!
CONTRACT
Ik kreeg een lijst van alle spullen die ik voor mijn nieuwe functie nodig heb...
Dus ga ik nu maar gauw mijn koffers pakken want morgen vlieg ik al naar mijn standplaats!
Vreemd is dat, hier staat dat ik uitsluitend winterkleding mee moet nemen...
Zo vreemd is dat niet, Oom Donald...
...want als u het contract goed had gelezen...
...wist u dat u naar een weerstation op de RILBERG in Bibberije moet!
WAT?
CONTRACT
DE RILBERG?
Het is in elk geval een functie op eenzame hoogte!
Ik zou vannacht maar in de ijskast slapen, Oom Donald, dan kunt u alvast wennen! Ha! Ha!
3

Ik pieker er niet over, ik HAAT kou! Ik wil bij mijn lieve warme kacheltje blijven!
Dat kan niet, Oom Donald, dat is contractbreuk! Hier staat dat als u weigert, u een boete van F 10.000,- moet betalen!
Het is allemaal JULLIE schuld! Waarom heb ik me ook laten bepraten om een baan te gaan zoeken?
Tja, zo gaat dat ...
GRRR!
Wie A zegt moet ook B zeggen! Welterusten, Oom Donald!
En dus de volgende ochtend, héél vroeg...
Stap in, makker!
AIRLINE
Wat moet je eigenlijk doen op dat weer-station, makker?
Dat weet ik niet precies. Mijn voorganger moet me eerst inwerken!
Vele uren later...
We zijn er bijna! Daar in de verte ligt de Zilberg, makker!
4

Zo, dit is je nieuwe thuis, makker!
FLITS
Eindelijk! Ik was al bang dat je niet meer kwam!
Hee! Moet u mij niet in-werken?
FLITS
Ach, er ligt een briefje bij de telefoon waarop staat wat je moet doen! Het is heel simpel werk! Echt iets voor iemand als jij!
?
O ja, hier is je levensmiddelen-voorraad!
En als het niet genoeg is, liggen er nog een hengel en een schepnet in de blokhut! Veel succes!
Nou, dat is een mooi zootje waar ik weer in verzeild ben geraakt! Zucht!
Maar Donald Duck heeft wel voor heetere vuren gestaan, en klagen heeft geen zin! Ik ga eens binnen kijken!
5

Ah ! Hier staat wat ik doen moet ... Elke ochtend de barometerstand, de windrichting en het weerbericht doorbellen naar Airflits !
Dat klinkt niet zo moeilijk ... Hier hangt de barometer, voor het weerbericht hoef ik alleen maar uit het raam te kijken ...
...en de windwijzer staat op het dak!
Al met al best een belangrijke baan ! Het hangt tenslotte van mijn weerbericht af of de vliegtuigen van Airflits over de noordpool vliegen !
Achter de wolken schijnt de zon
Maar nu heb ik honger ! Ik ben benieuwd wat er allemaal voor lekkers in dat pak zit !
Oh nee, wat een ramp ! Ze hebben me de verkeerde doos gegeven ! Hier zitten alleen oude ondenbroeken in !
Ik bel onmiddellijk de directie van Airflits om me te beklagen !
Eigenhaard is goud waard
De telefoonverbinding is in elk geval prima ...
Ja meneer Duck ! We zullen zo snel mogelijk de helikopter sturen ! Hoe is overigens het weer bij u ?
6

Dit ijselijke avontuur gaat verder op bladzijde 20

advertentie

Elke dag een Duck

DE DUCK SCHEURKALENDER 1985 IS UIT!

Elke nieuwe dag een puzzel, mop, een goocheltruc of een interessant nieuwtje. Plus een strip, waardoor je lachend opstaat. Goede morgen!

Zo kun je aan deze kalender komen:

Je krijgt hem kado als je een nieuwe abonnee opgeeft
Maak gebruik van de antwoordkaart in dit blad.
De kalender is ook overal te koop.

advertentie

111 VERSCHILLENDE POSTZEGELS
voor slechts f 1,00
(inclusief porto)

Deze bijzondere aanbieding schitterende postzegels bestel je door onderstaande bon in te vullen en ongebruikte Nederlandse postzegels ter waarde van f 1,00 In te sluiten.
Bovendien ontvang je een selectie uit onze speciale postzegelverzameling waaruit je naar keuze kunt kopen of in zijn geheel aan ons terugzenden.
Ben je onder de 16 jaar, vraag dan wel even je toestemming aan je vader of moeder voordat je de bestelbon invult, en vraag een van je ouders de bon te tekenen.

Van nul tot nu...

De eerste spoorweg-verbinding in ons land kwam in 1839 tot stand tussen Amsterdam en Haarlem...

Dat duivelse monster rijdt wel 30 km per uur! Levensgevaarlijk!

Zit geen toekomst in!

Het Nederlandse volk vond het in eerste instantie maar niks! En vooral de eigenaren van trekschuiten en postkoetsen waren fel tegen...

Stoomtreinen zijn een gevaar voor de gezondheid. Al die rook! Het stinkt!

In de roef van jouw trekschuiten hangt anders ook maar een muf luchtje!

Waarom al die haast? Met mijn snelkoets ben je binnen vijf uur van Amsterdam in Utrecht!

Ondanks al het gemopper zette Willem I zijn spoorwegplan voort.

Maar hoogheid? Is dit nu wel wijs? Alle koeien schrikken en de kippen zijn van de leg!

Alles went! Ik wil de belangrijkste steden met elkaar verbinden en dat is een Koninklijk Besluit!

Geen rails over MIJN land! Dat is mijn goed recht en recht is recht!

Ja, en krom is krom. Moet je zien wat een omweg we nu moeten maken, dwarskop!

En de koning kreeg zijn zin, want al gauw was de lijn Amsterdam - Utrecht klaar en volgden er nog veel meer lijnen. Hoewel dat vaak problemen opleverde...

Een spoorweg aanleggen betekende werk voor een heleboel mensen en dat was maar goed ook, want in die tijd he

en Groningen t
grond werd da
er als boer een
manier zijn veer
mmaoord en W

De geschiedenis van een lekkerlandje...

door Thom Roep en Co Loerakker

Gelukkig had Willem I het met iedereen goed voor, want volgens de grondwet had hij wel erg veel macht! Hij benoemde en ontsloeg zelfstandig zijn ministers, en de Staten Generaal die uit de Eerste en de Tweede Kamer bestonden hadden niet veel te zeggen. Willem regelde de meeste zaken zelf en hij noemde dat "Koninklijke Besluiten", waar weinig aan te tornen viel ...

In België vond men het eigenmachtige optreden van Willem I maar zozo... Bovendien waren de katholieke Belgen helemaal niet zo blij met een protestantse vorst...

Ook vond men dat de Nederlanders bij het benoemen van ambtenaren en officieren heel erg werden voorgetrokken...

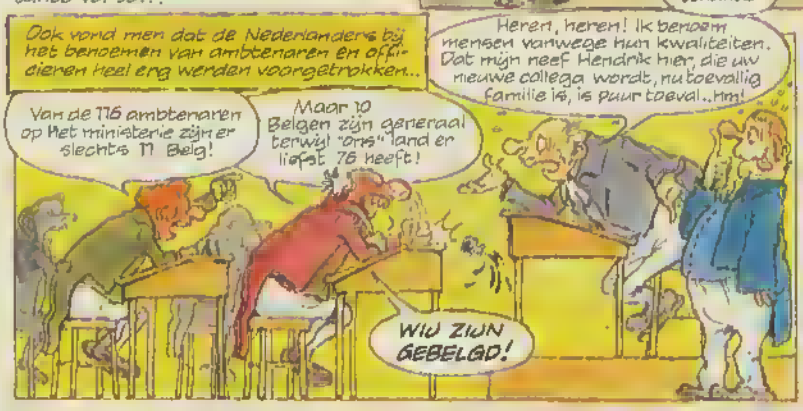

Sommige kranten schreven felle kritieken op de regering. Koning Willem liet enkele journalisten arresteren en verbood die kranten. Hij maakte zich daarmee niet erg populair...

In 1830 kwam het mede hierdoor tot een oproer dat de Belgische Opstand wordt genoemd...

Het sein tot deze opstand was een opera die in 1830 in Brussel werd uitgevoerd. In deze opera kwam een opstand voor... De bezoekers raakten hierdoor zo opgewonden dat ze na afloop de straat op liepen en de voorbijgangers opjutten.

Toen zich steeds vaker ongeregeldheden gingen voordoen, stuurde de koning zijn zoons prins Willem en prins Frederik met 'n leger naar Brussel...

Er werd gevochten en al gauw moesten de prinsen het leger terugtrekken...
DE BELGEN VERKLAARDEN ZICH ONAFHANKELIJK!

Wordt vervolgd

Oma Duck
Als ik het niet dacht!
Die luiwammes! In plaats van het hek te verven, ligt hij gewoon te slapen!
Wakker worden, luierik! Aan 't werk!
Oei! Ik moet even ingedommeld zijn! Ik ga meteen verder!
Als je niet voortdurend bij hem blijft, valt hij gewoon in slaap!
Dat klopt! Kijk maar!
Het heeft gewoon geen zin!
Zzz... Mjum! Zzz... Taart... mjum...
Ik heb wel 'n plannetje waarmee u Gijs aan 't werk kunt krijgen!
Ik ben benieuwd!
U moet gewoon... fluister... fluister...
Dat is een goed idee! Ik doe 't meteen!

Mjum! ...En ...Iets in mij zegt dat ik wakker moet worden... omdat het ETENSTIJD is!
Ik ben benieuwd wat Oma voor lekkers heeft gemaakt!
Joehoe! Is het eten al klaar!?
Hee, wat is er aan de hand?
Oei, ik moet even ingedommeld zijn. Ik ben ook zó moe!
Maar ...eh... dan heeft u niet gekookt! Hoe moet dat dan met het eten?
Koken? Ach ja, Da's waar ook!
Weet je, Gijs, ik word ook al een jaartje ouder. Een vrouw van mijn leeftijd moet 't eigenlijk wat kalmer aan gaan doen!
Slik! En ...kom kom! U bent alleen wat overwerkt ...
Denk je echt?
Blijf nu maar lekker zitten! Ik zal wel even wat lekkers voor u klaar-maken!
Dat is aardig van je, Gijs!

Oei! Wat een rommel! Het lijkt wel of hier een week niet meer is afgewassen!
Er staat 'n heleboel troep in de keuken! Zó kan ik niet koken!
Dat is waar ook, er staat nog een beetje afwas! Zou je die eerst even kunnen doen?
Dat duurt zo lang, en ik rammel!
Ik denk dat het huishouden toch te zwaar voor Gijs is. Hij kan beter weer buiten in 't zonnetje gaan werken!
Zou het?
Moet deze zwakke oude vrouw dan maar weer opstaan?
Niks ervan! Ik laat niet toe dat u overwerkt raakt! U heeft rust nodig!
Ik zal voorlopig het huishouden óók wel doen!
HA! HA! Het lukt!
Kijk eens aan!
Die arme Gijs! Ik ben benieuwd hoe lang hij 't volhoudt!
HI! HI! HI! In elk geval laat hij er nu nog geen gras over groeien!
uit

De Herten-gulden

Deel 2:
KUNO EN ZIJN FAMILIE

Kuno groeide in eenzaamheid op. De enige met wie hij het goed kon vinden, was het oude vrouwtje dat hem in haar schoot had opgevangen toen hij als klein kind van het paard was gevallen.

De vrouw droeg de wonderlijke naam van „Veldheimerin" en werd door velen als een heks beschouwd. De dorpelingen uit de omgeving gingen haar zoveel mogelijk uit de weg. Men was ervan overtuigd dat ze bedreven was in de zwarte kunst en 's nachts op haar bezem naar de heksensabbat vloog. Maar de oude huiskapelaan van zijn vader had Kuno uitgelegd dat al die verhalen over heksen op verzinsels en bijgeloof berustten. Heksen bestaan niet, zei hij. En zo ging Kuno zonder enige schroom bij vrouw Veldheimerin op bezoek. Wel zag hij in haar huisje heel wat dingen die hij niet begreep. Ze bereidde allerlei zalfjes en drankjes waarmee ze mensen en dieren genas. Maar dat zij een weerpan bezat waarin ze – zoals iedereen dacht – onweer en bliksem kon brouwen, geloofde hij niet.

Vrouw Veldheimerin leerde de jongen allerlei nuttige zaken. Ze vertelde hem wat je allemaal met kruiden kon doen, hoe je een middel tegen hondsdolheid kon maken, hoe je aas moest bereiden waarin de vissen altijd beten en nog veel meer handige dingen.

Naarmate Kuno's halfbroers groter werden kreeg hij het harder te verduren. De jongens hadden het geluk op hun eerste rit niet van hun paard te vallen. De graaf was dan ook bijzonder in zijn nopjes met zijn flinke zoons en meende dat er goede edellieden uit zouden groeien. Elke dag gingen ze met z'n drieën uit rijden. Het Slechte Weer van Zollern – dat was de bijnaam van de graaf – leerde de tweeling alles wat hij ook wist. Op hun tiende jaar konden ze dan ook vloeken als een dragonder, vechten als een huurling en met enige moeite hun naam schrijven. Aan Kuno hadden ze een broertje dood. Zodra ze daartoe de gelegenheid kregen, pestten en treiterden ze hem. De graaf en de gravin kon dat niets schelen en toen de huiskapelaan de graaf er voorzichtig op wees dat zijn zoons voor galg en rad dreigden op te groeien,

antwoordde hij: „Onzin! Vertel mij wat!" Desondanks begon hij nattigheid te voelen. Om te voorkomen dat de ondernemende tweeling te veel brokken zou maken, besloot hij op twee mooi gelegen heuvels, niet ver van Zollern, twee kastelen voor hen te laten bouwen. Het ene noemde hij „Schalkberg", naar de kleinste van de tweeling, die van zijn vader de bijnaam „Schalk" had gekregen. Menigeen was het er trouwens over eens dat hij de jongen beter „Kreng" of „Mispunt" had kunnen noemen. Het andere kasteel wilde hij eerst „Hertenguldenberg" noemen, want hij was vrouw Veldheimerin niet vergeten en hij herinnerde zich nog altijd de woorden die zij hem jaren geleden had toegeroepen: „We zullen wel 'ns zien hoeveel een hertengulden nog waard is voor je kinderen." Maar omdat de graaf er in zijn hart van overtuigd was dat de oude vrouw een heks was, besloot hij haar niet no-

deloos te pesten en doopte het kasteel „Hertenberg". Het Slechte Weer van Zollern had het familieslot, kasteel Zollern, voor zijn oudste zoon bestemd, de twee nieuwgebouwde kastelen waren zoals gezegd voor de tweeling. Zijn vrouw was het daar echter niet mee eens.
„Moet die sukkel van 'n Kuno dat mooie kasteel van je erven?" vroeg ze. „Mijn zoons zijn toch veel flinker en veel geschikter om heren van Zollern te zijn?"
De graaf wierp tegen dat hij Kuno zijn eerstgeboorterecht niet mocht ontnemen, maar zijn vrouw wist van geen wijken. Het Slechte Weer van Zollern, die anders voor niemand opzij ging, gaf tenslotte toe. Hij was nu een dagje ouder geworden en had niet zoveel zin meer koste wat het kost zijn zin door te drijven. En zo zou Wolf, de oudste van de tweeling, het slot Zollern erven, Schalk zou de Schalkberg krijgen en Kuno moest tevreden zijn met de Hertenberg.
De gezondheidstoestand van de graaf ging zienderogen achteruit. Voorzichtig vertelde de dokter hem dat hij het waarschijnlijk niet al te lang meer zou maken. „Vertel mij wat!" bromde de graaf korzelig. Niet lang daarna stierf hij zoals hij had geleefd: in een slecht humeur.
Hij was nog maar net in het familiegraf bijgezet of zijn weduwe riep Kuno bij zich en gaf hem het testament van het Slechte Weer van Zollern.
„Hier, lees maar voor," zei ze – zelf kon ze niet lezen – „dan kun je zelf zien aan wie je vader zijn bezittingen heeft nagelaten." Met tranen in zijn ogen las Kuno het testament.
„Nou?" riep zijn stiefmoeder triomfantelijk. Hij boog het hoofd en zei niets. Hij moest zich wel bij de laatste wil van zijn vader neerleggen. Een paar dagen later betrok hij de Hertenberg. Hoewel het slot nogal afgelegen lag woonde hij nu wel dichter bij vrouw Veldheimerin.

Op een dag verscheen hij met een sleepkoets bij kasteel Zollern.
„Nee maar, daar hebben we die slome Kuno met een koets!" riep de gravin die hem op de binnenplaats ontwaard had. „Zou hij ons komen ophalen?" Haar zoons haalden hun schouders op. Plotseling kreeg de hebzucht haar weer in zijn greep. „Misschien neemt hij ons mee naar de Hertenberg om ons te overladen met geschenken," zei ze met een inhalige blik in haar ogen. „Ah, hoe graag had ik niet dat mooie halssnoer willen hebben dat die lummel van zijn moeder heeft geërfd. En jullie willen zeker die prachtige harnassen uit zijn vaders erfdeel wel hebben." Wolf haalde zijn schouders op.
„Ik hoef niks van hem te hebben," zei hij. „Als ie dood is, krijg ik die harnassen toch wel en als ik dat halssnoer erf mag je het van me kopen."
„Ik koop niets van mijn zoons," snauwde ze hooghartig. „Moeders krijgen dingen van hun kinderen."
„Niets is voor niets, moeder," grijnsde Wolf, die net zo hebberig was als de gravin, „alleen de dood!"
Een lakei diende Kuno aan.
„Wel wel," spotte Wolf toen zijn halfbroer het vertrek binnentrad, „waar is die koets voor, hroertje? Ga je trouwen?"
„Nee," antwoordde Kuno. „Ik kom iemand halen." „Oh, wat lief van je," kirde zijn stiefmoeder die dacht dat zij die „iemand" was en die zichzelf al met het felbegeerde halssnoer zag pronken.
„Ja, hij is niet meer zo goed ter been en paardrijden heeft hij nooit geleerd," ging Kuno argeloos verder.
„Hij? Over wie heb je het in vredesnaam?" vroeg zijn stiefmoeder bevreemd.
„Over Jozef, de huiskapelaan van m'n vader natuurlijk," antwoordde Kuno. „Hij heeft me vroeger veel geleerd waar ik hem diep dankbaar voor ben. En nu wil ik dat hij bij mij op de Hertenberg zijn oude dag komt door-

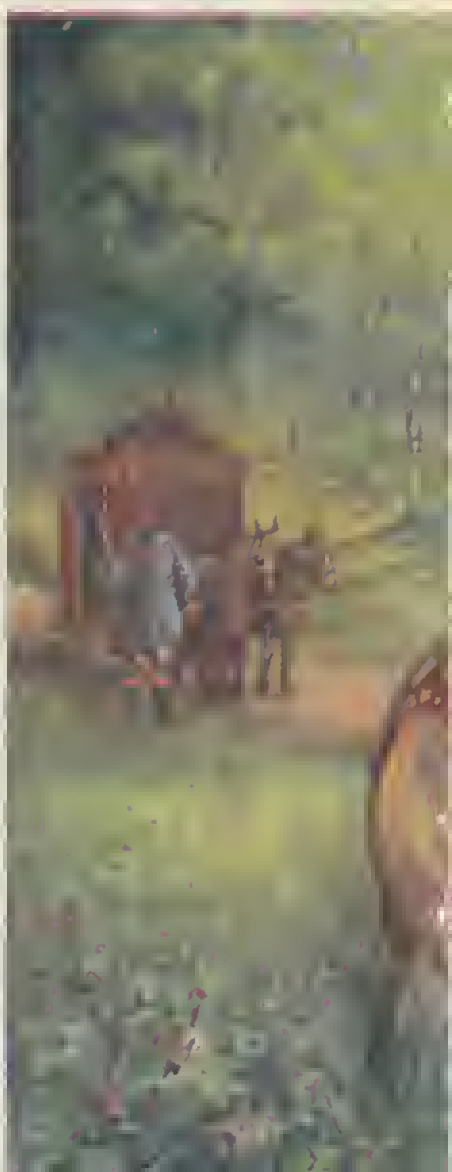

brengen. Ik heb toch kamers genoeg." Zijn stiefmoeder hapte naar adem. „En als ik Jozef heb opgehaald, ga ik naar vrouw Veldheimerin om haar ook op te halen. Dat goeie mens moet zo langzamerhand stokoud zijn. Ik heb een mooie kamer voor haar in gereedheid laten brengen. Je moet per slot van rekening iets over hebben voor iemand die je ooit het leven heeft gered." Kuno verontschuldigde zich bij zijn familie en ging zijn oude vriend, de kapelaan, zoeken.

„Hebben jullie dat gehoord?" riep de gravin toen ze haar spraak weer terughad. Haar zoons grinnikten. „Die knul is een schande voor de hele familie," riep ze. „Welke graaf laat nu een aftandse kapelaan en een ouwe heks bij zich inwonen? Daar zal in het hele land schande van gesproken worden, dat verzeker ik je. Als zijn vader dit geweten zou hebben..."

„Dan zou hij: „Onzin! Vertel mij wat!" gezegd hebben," spotte Schalk.

„Dat zoetsappige heeft hij van zijn moeder," merkte Wolf hardvochtig op, „dat mens was ook altijd met armen en zielepieten in de weer, heb ik me laten vertellen." Zijn moeder trok haar zoons naar het raam.

„Kijk, daar heb je hem met die ouwe vent!" riep ze. „Bah! Ik wil hem nooit meer zien." Vol afkeer weken ze van het raam.

Inmiddels had Kuno de oude geestelijke in de koets geholpen. Van het slot Zollern ging het naar het kleine huisje van vrouw Veldheimerin die al met haar spulletjes op zijn komst zat te wachten. De voorspelling van de gravin kwam overigens niet uit. Niemand in het land sprak er schande van dat de jonge graaf twee oude, behoeftige mensen in zijn kasteel opnam. Integendeel, iedereen sprak met waardering over de jongeman.

Het speet Kuno dat hij en zijn familie niet met elkaar konden opschieten. Bij elke poging tot toenadering werd hij onthaald op hoon en scheldwoorden. Op een dag kreeg hij een ingeving. Hij bezat een visvijver die wemelde van de vis. Hij wist dat zijn stiefbroers verwoede vissers waren en dat door een vergissing zijn vader de vijver aan hem had nagelaten. Aangezien de tweeling te trots was om hem een gunst te vragen, nodigde hij hen op een dag uit om een dagje te komen vissen. Tot Kuno's vreugde slikten zijn broers hun trots in en namen zijn uitnodiging aan.

Volgende week:
EEN DAGJE VISSEN EN WAT DAAROP VOLGDE

Vervolg van bladzijde 10

Lang zullen we leven, lang zullen we leven in de gloria...

Kijk eens, papa! Een vreemdeling!
Laat hem binnen-komen!

Hartelijk welkom op mijn huwelijksfeest, kleine witte gast!

U bent nieuw in de buurt, hè?
Zeg dat wel, ik was bijna verdwaald!

U treft het! Onze familie staat bekend om zijn gast-vrijheid!
ZO IS DAT!

Tjonge ! Ik val hier echt met m'n neus in de boter!
Wat? Oh ...eh... zoals u wilt !
BOTER VOOR ONZE GAST!
?
Hola ! Wat doet u nou?
Uw wens is ons een bevel !
Wij laten u met uw neus in de boter vallen ...
NEE!
...want al hebben wij zelf niet van die vreemde gewoonten, wij zijn een gastvrije familie !
PLETS!
ZO IS DAT!
Eh ...u bent heel vriendelijk , maar ...eh ... eigenlijk moet ik weer terug naar de Zilberg !
Wat ? Loop jij weg van mijn huwelijksfeest?
Wou jij onze gastvrijheid beledigen? Het feest gaat nog uren door, kleine witte eend !
ZO IS DAT!

Laten we ons klaar maken voor een lekkere duik in het huwelijksbad!
Hmm... Een lekker warm bad, dat is geen gek idee!
HOERA!

Dat is een oude traditie in onze familie: lekker schoon het huwelijk in!

Maar dat is een bijt in het IJS!
Als onze geëerde gast mag u natuurlijk als eerste...

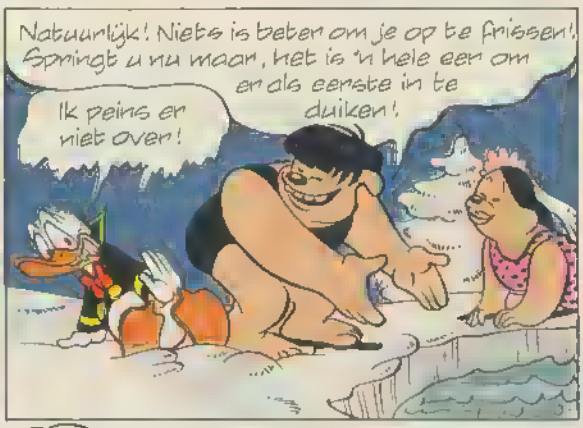
Natuurlijk! Niets is beter om je op te frissen! Springt u nu maar, het is 'n hele eer om er als eerste in te duiken!
Ik peins er niet over!

Zoals u wilt! Dan springen wij wel het eerst!

Oei! Oei! Hoe kom ik hier weg? Bibber! Bibber!
't Is weer voorbij die warme winter...

Omdat we zo gastvrij zijn willen we u ons bruiloftsmaal niet weigeren!
Mooi zo! Ik rammel van de honger! Ik ga meteen naar binnen!

Oh nee, ongewassen personen mogen niet aan tafel zitten! Je eet het hier maar op!

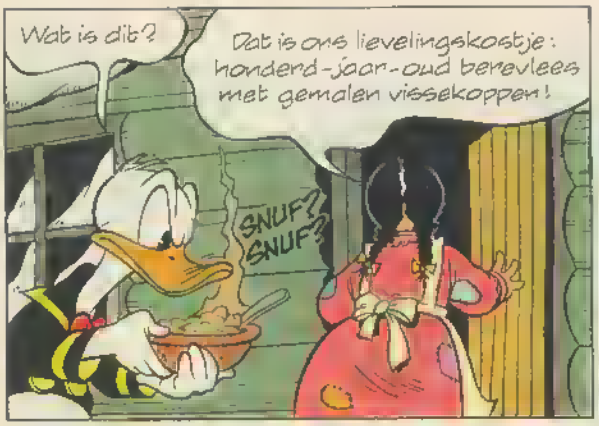
Wat is dit?
Dat is ons lievelingskostje: honderd-jaar-oud berevlees met gemalen vissekoppen!
SNUF? SNUF?

BEH! Dat eet ik in geen honderd jaar! Ik gooi het stiekem in de sneeuw!

Heeft u het al op? Geeft niet, er is genoeg! Hier is ook iets te drinken!

BAH!
DROMMELS! NOU NOG MOOIER!

Hij spuugt ons kostbare levertraanbier uit!
Schande!
Foei!

WAT EEN ONDANK-BARE GAST!

En nu we het er toch over hebben, waar is jouw huwelijksgeschenk?
H-hoe bedoelt u?

Je wilt toch niet beweren dat je hier met lege handen gekomen bent, hè?
-Slik-

Kom op met dat kado, of anders...
Ik moet iets bedenken! Oei! Oei!

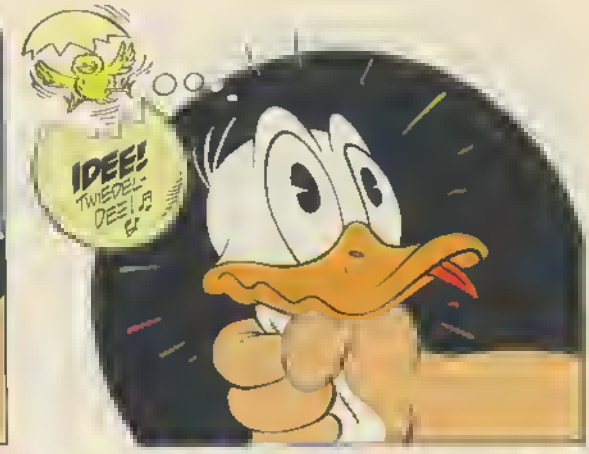
IDEE! TWIEDEL-DEE!

Het kado ligt nog in m'n hut, beste mensen!

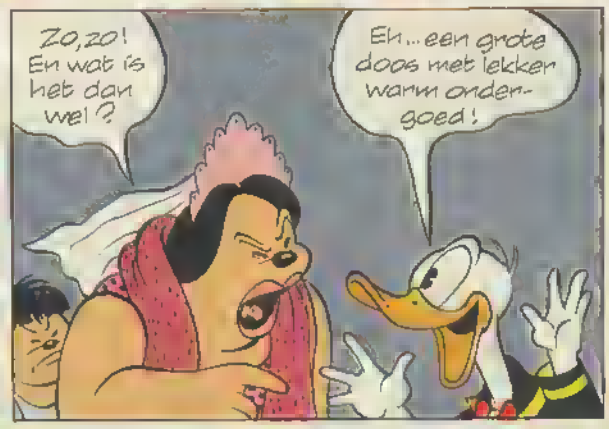
Zo, zo! En wat is het dan wel?
Eh... een grote doos met lekker warm onder-goed!

Als u me uitlegt hoe ik bij de Rilberg kom, haal ik die doos wel even op!

Maar beste gast, we kunnen u toch niet in uw eentje door de donkere nacht laten gaan?
ZIP!

Wij brengen u wel even! Zo hoort het immers?

Dan kunnen we dat lekker warme ondergoed meteen mee terug nemen!
13

En dus...
Waarom gaat IEDEREEN mee?
Omdat we in gastvrijheid niet voor elkaar onder willen doen!

Na een uurtje lopen...
Daar is de Rilberg al!
Mooi zo!

Ik zal even jullie kado halen....
HEE!
U nodigt ons toch wel even binnen uit, na alles wat we voor u gedaan hebben?

Dank u wel! Erg vriendelijk!

Oh, wat een groot huis! En veel mooier dan het onze!

Kijk eens, een echte barometer!
En een t.v.!
En telefoon!

Nu hij zo lang van onze gastvrijheid heeft genoten kan ik me niet voorstellen dat onze kleine witte vriend er bezwaar tegen heeft dat wij nu een tijdje ZIJN gast zijn!
14

Een paar dagen later...
Hallo, jongens!
Hee, Oom Donald, bent u nu al terug?
Ik ben teruggevlogen met de helikopter die het voedselpakket bracht!
Vermoeiend hoor, dat hoge noorden! Poeh!
Maar Oom Donald...
...er staat toch een boete...
...op contractbreuk!
Maak je daar maar geen zorgen over! Ik heb alles met Airflits geregeld!
Ik heb daar op de Rilberg voor een stel uitstekende opvolgers gezorgd!
En zo is dat...
HALLO AIRFLITS! HALLO AIRFLITS! HIER IS UW GASTHEER VAN DE RILBERG! ER WAAIT HIER EEN WELKOM WINDJE EN DE LUCHT IS UITNODIGEND HELDER! DUS IK ZOU ZEGGEN, KOM GERUST EENS LANGS VLIEGEN! OVER EN UIT!

advertentie

ER STAAT MEER IN MICKEY MAANDBLAD

Mickey is een lekker dik blad vol lange stripverhalen met de beroemde Walt Disney figuren Mickey Mouse en z'n vriend Goofy in de hoofdrollen.

Maar Mickey is ook méér. Want elke maand staan er artikelen in over bijvoorbeeld dieren, sport, techniek en film. Da's allemaal machtig interessant en nog leerzaam ook.
En dan zijn er nog de vaste rubrieken: de brievenbus, de vragenrubriek, Mickey's tekenles en elke maand een poster.

IK ABONNEER MIJ VOOR TENMINSTE EEN HALFJAAR OP MICKEY MAANDBLAD EN ONTVANG DE EERSTE 2 NUMMERS GRATIS.

Naam *(graag in blokletters)*
Straat ..... no. .....
Postcode ..... Plaats .....
Telefoon .....
Geboortedatum ..... Handtekening ouder

0063 AAA 1

ALS WELKOMSTKADO KRIJG IK DE EERSTE TWEE NUMMERS GRATIS.
MICKEY KOST ƒ 4,05 OF 80F PER NUMMER.

Vul de bon in en stuur hem naar Mickey, antwoordnummer 50.116, 2000 VK HAARLEM. Postzegel plakken is niet nodig.
Voor België: in een gefrankeerde envelop sturen naar Mickey, Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen.

TOM POES en het klerenkoffertje

Heer Bommel is een caesar van het Romeinse rijk geworden. Tom Poes is op bevel van enkele samenzweerders gevangen genomen...

IN DE PLOTSELINGE DUISTERNIS ONTSTAAT EEN VREESELIJKE WORSTELING...
HAW!
LOS!
...EN DAAR MAAKT TOM POES DANKBAAR GEBRUIK VAN...
VLUG NAAR HEER OLLIE TOE - VOOR ZE 'N NIEUWE AANSLAG OP HEM PLEGEN!
DE GEVANGENE ONTSNAPT!
HIJ VIEL MIJ AAN! NAAR DE CAESAR MET HEM VOOR 'N STRENGE STRAF!
DE SOLDATEN GRAVEN DE TRAP AF EN KOMEN MET DE ACHTERVOLGERS IN BOTSING - TOM POES VLUCHT HAASTIG...
BOM
DREUN
KNAL
HEM NA! NAAR BOVEN!
WAT IS DAT VOOR KABAAL, DAARBENEDEN?
VLUG! DE SCHILDWACHTEN ZIJN AAN HET MUITEN!

© MARTEN TOONDER

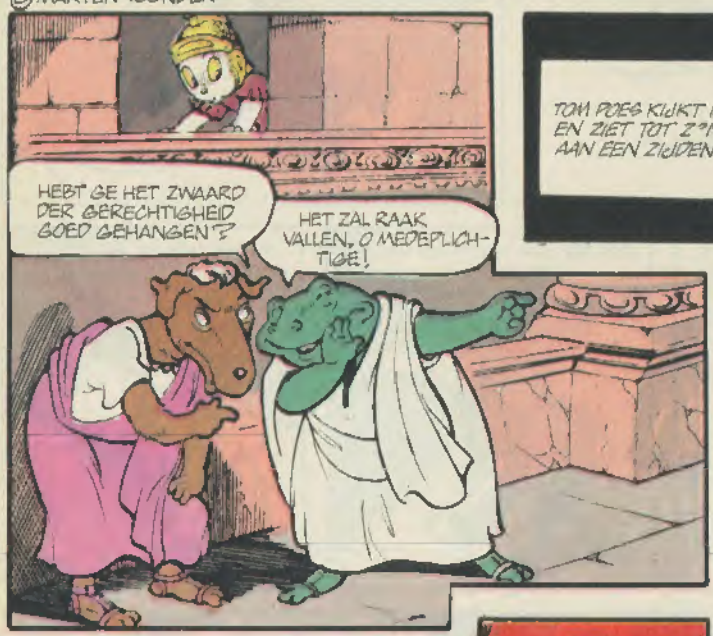

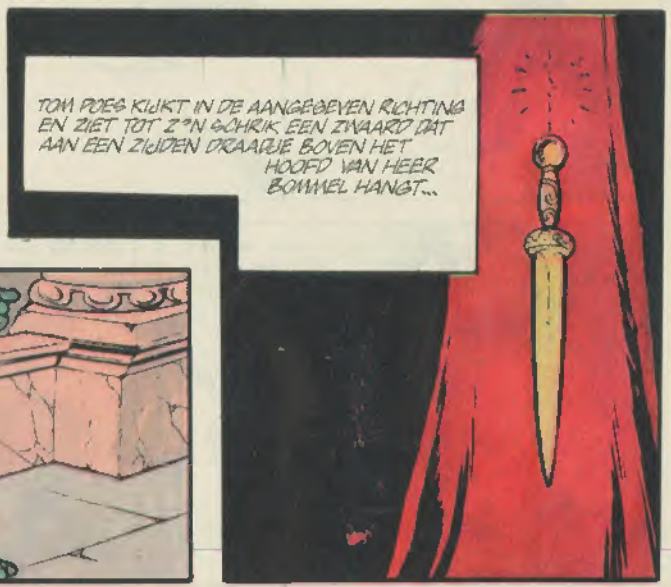

WORDT VERVOLGD

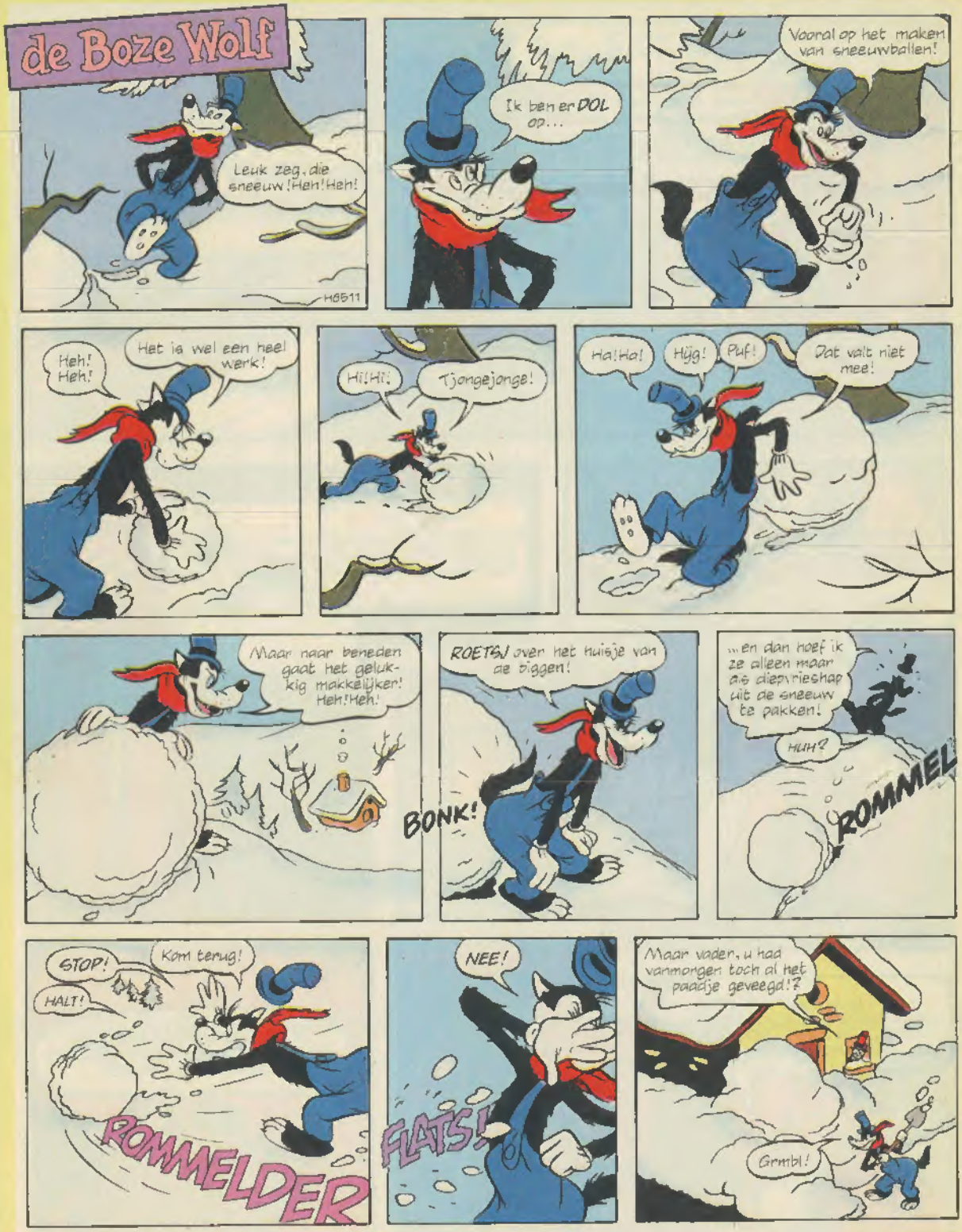

Abonnementsprijs: f 1,50 per week of f 19,50 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers f 1,75, België 33 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50.105 – geen postzegel – 2000 VK Haarlem of bel 023 – 319421.
Betalingswijze: Postabonnees krijgen een afertingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling met hem regelen. De bladenman kan tevens zorgen voor de toezending van een acceptgirokaart.
Voor postabonnees: Medianet B.V., Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 – 319421. Bereikbaar van maandag t/m donderdag tussen 08.30 – 16.45 uur, vrijdag van 08.30 – 16.00 uur. Bij correspondentie a.u.b. abonnementsnummer vermelden.
Voor bladenman-abonnees: U kunt zich wenden tot uw bladenman of tot het dichtstbijzijnde Medianet distriktskantoor: Arnhem 085-641211, Beilen 05930-5545, Amsterdam 020-926910, Nieuwegein 03402-63071, Rotterdam 010-211966, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.

Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V., Haarlem. Denk om uw postcode!
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door Medianet B.V., klantenservice (zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Strijkviertel 31, 3454 PJ De Meern, telefoon 03406 – 2044.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03 – 2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernstraat 585, 1082 LD Amsterdam/Buitenveldert, telefoon 020 – 541 1345. Tariefkaart no. 21.
Drukkerij: Rotogravure Etten b.v.

8 710722 052011 00